

Gençlerin Potansiyeli ve Din Eğitimi:

İmam-Hatipler ve Din Dersleri¹

Çiğdem Kağıtçıbaşı

Eğitim Sorununa Genel Bir Bakış

Günümüzde ülkelerin en önemli zenginliği, yetişmiş insan gücüdür. Özellikle genç nüfus potansiyeli, bir ülke ekonomisinin lokomotifidir. Ancak bunun geçerli olabilmesi için bazı olmazsa olmaz koşullar vardır. Genç nüfusun değerli bir kaynak oluşturması, onun ne kadar iyi eğitildiğiyle doğrudan ilişkilidir. İyi eğitilmiş genç nüfus büyük bir zenginlikken, eğitilmemiş genç nüfus toplum için ekonomik yüküdür. Dolayısıyla nüfus artışının sonuçları da doğrudan artan nüfusun eğitimiyle ilgilidir.

Türkiye'nin eğitim sorunu yıllar içinde ciddiyetini korumaktadır. Burada eğitime erişim, en temel sorunu teşkil etmektedir. Örneğin, UNESCO'nun 2008 tarihli "Herkes için Eğitim" Raporuna göre zorunlu eğitimde okullulaşma oranı gelişmiş ülkelerde %96 iken Türkiye'de %88'dir. Aynı raporda araştırılan 86 ülke içinde Türkiye "2015 zorunlu eğitimde %100'lük okullulaşma" hedefine ulaşamayacak ülkelerden biri olarak belirlenmişti².

Özellikle okullulaşmadaki kız-erkek farkı ciddi bir problem olmaya devam ediyor. Aslında 1997'de sekiz yıllık kesintisiz zorunlu eğitime geçilmesiyle kız çocukların eğitiminde önemli kazanımlar elde edildi. Çünkü daha önce 5 yıllık ilkokuldan sonra okuldan alınan kızların okula devamı sağlandı ve ilköğretimde kız-erkek farkı %15 oranında azaldı³. Bu da gösteriyor ki, zorunlu temel eğitim öncelikle kızların eğitime erişimi için son derece önemlidir. Eğitimdeki toplumsal cinsiyet eşitsizliği, bölgeler arasında büyük farklılıklar gösteriyor. Örneğin 2005-6 ders yılında ilköğretim mezuniyetinde kız öğrenci sayısının erkek öğrenci sayısına oranının %50'nin altında kaldığı iller vardı, (Ağrı, Bitlis, Muş, Şanlıurfa, Şırnak ve Van)⁴.

Eğitime ulaşımın ötesinde eğitimin içeriği ve kalitesi, üstünde çok ciddiyetle durulması gereken bir sorundur. Çeşitli zamanlarda yapılan ülkelerarası karşılaştırmalar, eğitim performansımızın çok geri olduğunu gösteriyor. Örneğin, yeni açıklanan PISA (The Programme for International Student Assessment) 2012 Eğitim Raporunda matematik, fen ve

---

¹ Bu yazıyla ilgili görüş ve önerileri için Prof. Üstün Ergüder'e teşekkür ederim. Ayrıca kendisinin başında bulunduğu Eğitimde Reform Girişimi (ERG)'ye (özellikle Alper Dinçer'e) de bazı istatistikler ve Tablo 2 için teşekkürler.

² UNESCO, Education for All, 2008, s. 180).

³ MEB Örgün Eğitim İstatistikleri

⁴ " " " "

okuma-anlama performansında Türkiye'deki öğrenciler OECD ortalamalarının çok altında kaldı. 65 ülkeden 510,000 on beş yaş öğrencisinin katıldığı bu değerlendirmelerde başarı, basit düzeyden (1., 2. düzey) yüksek düzeye doğru (5., 6. düzey) sıralanıyor. Türkiye'de matematikte birinci düzey ve altındaki öğrencilerin oranı %42 iken OECD ülkelerinde en alt düzeydeki öğrencilerin oranı sadece % 23. Öğrencilerimizin ancak % 6'sı üst düzeylerde bulunuyor; 6. düzeyde ise sadece % 1! Okuma-anlama ve fen sonuçlarında da benzer bir durum söz konusu. Üst düzey puanlarımız % 5'in altında. Buna tam bir kontrast teşkil etmek üzere Şanghay'daki öğrencilerin %31'i, Singapurlu öğrencilerin ise % 19'u 6. düzeyde.

PISA örneği bize önemli bir şeyler anlatıyor. Her şeyden önce, öğrencilerimizin karmaşık ilişkileri kavrayabilme, mantık yürütme, eleştirel düşünce ve sorgulama, analiz ve yorum yapma gibi üst düzey bilişsel süreçlere hakim olmadığını gösteriyor. Bu durum, günümüz ve gelecekteki insan kapasitemiz bakımından son derece kaygı vericidir. Başka örnekler de eğitimimizin yetersiz kaldığını ortaya koymakta. Örneğin her yıl üniversite girişlerinde özellikle matematikteki genel başarısızlığın kayda değer düzeyde olduğunu görüyoruz.

Bu durum, gençlerimizin potansiyelini yeterince geliştiremediğimiz gerçeğini ortaya koyuyor. Eğitimin kalitesi, içeriği, nasıl verildiği, daha genel olarak, eğitime bütçeden ayrılan pay, öğretmen yetiştirme, öğretmen kalitesi, okul altyapıları, ve bunlar gibi çeşitli sorun alanları çok karmaşık ve çok sorunlu bir tabloya işaret etmektedir.

Din Eğitimi ve İmam Hatip Okulları

Bu raporda bu sorunlardan bir kısmını içeren din eğitimine odaklanılacaktır. Milli eğitim sistemimizde din eğitimi yıllardır iki kurum aracılığıyla verilmektedir. Bunlar 'mesleki eğitim'de konumlandırılmış olan imam-hatip okulları ve genel eğitim içinde (ilkokul, ortaokul ve liselerde) verilen din dersleridir. Üçüncü bir kurum olan Kuran kursları da Milli Eğitim Bakanlığı onaylı olarak açılmakta ve eğitim vermektedir. Bu onayı almadan açılanlar da vardır. Kuran kursları çoğunlukla Diyanet İşleri ve cami vs. dernekleri tarafından açılıp yürütüldüğünden genel milli eğitimimiz içinde addedilmiyorlar. İmam hatip okulları ve genel eğitimin içinde yer alan din dersleri, öğrencilerin bir taraftan eğitimini ve dünya görüşünü, diğer taraftan da eğitimdeki ilerlemelerini doğrudan etkiliyor. Örneğin, orta okuldan liseye geçiş ve üniversiteye girişteki sınavlarda diğer akademik ders konuları gibi din dersleri konularından da sorular soruluyor. Burada genel olarak din eğitiminin anlamı ve gençlerin gelişimindeki yeri incelenecektir. Bunu yaparken önce imam-hatip okulları ele alınacak, sonra din eğitimi irdelenecektir. Burada ele alınan konu dinin kendisi değil, toplum kaynakları ile verilen eğitimin içinde akıl ve gözlemlere dayanmak yerine din ve inanç çerçevesinde, nakil ve ezberin öncelik almasıdır. Bu yaklaşımdaki dini eğitimin ağırlık kazandığı, genel ve mesleki eğitimin yerini aldığı bir eğitim sisteminin bilgi üretebilen, donanımlı yeni nesiller yetiştirmesi zordur.

1970'lerden itibaren siyasi nedenlerle imam-hatip okullarına çok yatırım yapılmıştır. Neredeyse bütün hükümetler, özellikle içinde MSP, Fazilet gibi dini referanslı partilerin olduğu koalisyon hükümetleri ve 12 Eylül politikası, büyük yatırımlarla ve tarikat bursları, yurtları, vs. hizmetlerle özendirerek dinî eğitimi topluma arz etti. Bu politikalarla desteklenen ve özendirilen imam-hatip okullarına ve Kuran kurslarına giden öğrenciler, çocukluktan itibaren dinî bir dünya görüşü ediniyor. Nitekim Yılmaz Esmer'in⁵ Dünya Değerler Araştırması bulgularına göre, Türkiye'de genç nesil bu araştırmanın yapıldığı 1990 yılından itibaren giderek daha dindarlaşmıştır. Bu tuhaf bir durumdur, çünkü normal olarak yaşlandıkça insanların dine yönelimi artar. Üstelik bu dindarlaşma, üniversite mezunları arasında daha da çarpıcı bir şekildedir. Tek başına bu bulgular bile, devlet eliyle ve eğitimle bir toplumun nasıl değiştirilebileceğini gösteriyor. Tabii, her din eğitimi alan genç muhakkak dindar olacak değildir, bazıları aldıkları eğitimi sorgulayabilir ya da reddedebilir ama büyük çoğunluk derinden etkilenir. Örneğin, Feride Acar ve Ayşe Ayata'nın⁶ imam-hatip lisesiyle ilgili bir araştırmaları, bu okulların öğrencilerin dünya görüşünü nasıl şekillendirdiğini gösteriyor.

Başlangıçta imam hatip okulları meslek eğitimi olarak konumlandırılmıştı. Ancak bu okulların öğrenci ve mezunlarının sayısı giderek din görevlisi ihtiyacının çok üstüne çıkmıştır. AKP'nin iktidara geldiği 2002 yılında Türkiye'de 450 imam-hatip lisesi ve 71,100 öğrenci varken, 2013 yılına gelindiğinde sayıları 2,000'i bulan imam-hatip ortaokul ve liselerinde 10 mislinin üstünde bir artışla 714,135 öğrenci vardır (yıllar içindeki okul ve öğrenci sayıları ve bu dönemlerdeki hükümetler için bakınız Tablo 1)

Ayrıca kadınlar imam olamadıkları halde, gene 1970'lerden itibaren kızlar bu okullara alınmış ve giderek sayıları artmış, hatta imam-hatip Anadolu liselerinde erkek öğrenci sayılarını aşmıştır. Örneğin 1976-78'de, sadece iki yıl içinde, bu okullardaki kız öğrenci sayısında tam 13 kat artış olmuştur (852'den 11,000'e).⁷ Bu artışlar, yıllar içinde imam hatip okullarının kuruluş amaçlarından çıkıp normal orta öğretimin içine alındığını gösteriyor. Nitekim, YÖK'ün 30 Kasım 2011 tarihli kararı sonrası imam hatip liseleri üniversiteye geçiş sürecinde diğer liselerle eş konuma gelmiştir. Bunun ötesinde, 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nun 32. maddesine göre de İmam Hatip liseleri hem mesleğe hem de yüksek öğrenime eleman hazırlayan orta öğretim kurumlarıdır. Ayrıca, Milli Eğitim Bakanlığı ortaöğretimde okul türlerini okulun bağlı buldukları genel müdürlüklere göre belirlemektedir. Mesleki ve teknik liseler, Mesleki ve Teknik Eğitim Genel Müdürlüğü'ne bağlıyken İmam-Hatip liseleri Din Öğretimi Genel Müdürlüğü'ne bağlanmıştır. Türkiye gibi laik bir ülkede Milli Eğitim Bakanlığı içinde 'Din Öğretimi'nin bir genel müdürlük düzeyinde yer alması da dikkate değer ve sorgulanması gereken bir durumdur.

⁵ Y. Esmer (2012). *Türkiye Değerler Atlası*. İstanbul: Bahçeşehir Üniversitesi Yayını (Bakınız: s. 99-100).

⁶ F.Acar ve A. Ayata (2002). Discipline, Success, and Stability: The Reproduction of Gender and Class in Turkish Secondary Education. D. Kandiyoti & A. Saktanber (Eds.) *Fragments of Culture: The Everyday of Modern Turkey*. London: Tauris.

⁷ MEB Örgün Eğitim İstatistikleri.

Nihayet, çok kısa bir temel eğitimden sonra meslek eğitimine ya da dini eğitime yönelmek, çağdaş dünyanın gerisinde kalmak demektir. Bugün meslek eğitimi ileri ülkelerde erken verilmiyor, giderek uzun temel eğitim üzerine kuruluyor çünkü ancak sağlam bilimsel bir eğitime sahip olan gençler teknolojideki çok hızlı değişim ve ilerlemelere ayak uydurabiliyor. Erken yaştaki dini eğitim ise, henüz soyut ve eleştirel düşünme yetkinliğini kazanmamış olan küçük yaştaki çocuklarda temel felsefi anlayıştan yoksun, dogmatik, mekanik ve kuralcı bir dinî dünya görüşüne neden oluyor. Gelişim psikolojisi, özellikle zihinsel gelişim araştırmaları bunu ortaya koymuştur. Üstelik yeni getirilen 4+4+4 kademeli eğitimle temel eğitim (ilkokul) daha da kısaltılmaktadır (4 yıl).

Böylece, imam-hatip okullarının lise düzeyine ek olarak ortaokul düzeyinde de açılması, 21. Yüzyılda dünyadaki hızlı gelişmelere yetişmeye çalışan Türkiye için yararlı değildir. Bu çerçevede yakın tarihsel bir karşılaştırma aydınlatıcı olabilir. 1960'larda nüfus ve çeşitli ekonomik göstergelerde Güney Kore Türkiye ile benzer bir konumdaydı. Ancak ondan sonra Kore uzun süreli (12 yıllık) bilimsel temel eğitime büyük yatırım yaparak çok ileri gitti ve gelişmekte olan ülkeler grubundan gelişmiş ülkeler grubuna geçti; bugün bütün dünyaya teknoloji ihraç ediyor. Türkiye ise zorunlu temel eğitimini 25 yıllık bir gecikmeyle ancak 1997 yılında 5 yıldan 8 yıla çıkardı. 2012'de ise, 4+4+4 düzenlemesiyle tekrar geriye, hatta 5 yılın altına çekti. Böylece 9-10 yaşlarında çocukların temel eğitimden din ağırlıklı imam hatip okullarına gitmesine imkan tanındı. Nihayet 12 yıla çıkarılan zorunlu eğitimin uygulaması da halen eksik kalmaktadır. Bugün Kore'nin çok gerisindeyiz.

Din Eğitimi ve Din Dersleri

İmam hatip okullarının dışında genel eğitimde (ilkokuldan lise son sınıfa kadar) verilen din dersleri bütün öğrenciler için zorunludur. Milli eğitimimizde önce sadece ilkokullarda seçmeli olarak verilen din bilgisi dersi, giderek eğitimin temel öğelerinden biri haline gelmiştir. 1970'lerden itibaren giderek yerleşen bu durum, bugün hiç bir gelişmiş ülkede söz konusu değildir. Bazı gelişmiş ülkelerde de din dersleri vardır ancak bunlar çoğunlukla genel eğitim kurumlarında değil kilise okullarında verilir. Genel eğitim içinde verilenler de ilk ya da ortaokul döneminde değil, lisede karşılaştırmalı din kültürü şeklindedir, sorgulayıcı, düşündürücü bir şekilde ele alınır.

2012'de sekiz yıllık kesintisiz ilköğretimi kaldırarak 4+4+4 uygulamasını getiren 6287 sayılı yasa uyarınca bütün sınıflardaki zorunlu 'Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi' dersine ilave olarak ortaokul ve liselerde 'Kuranı Kerim', 'Hz. Peygamberimizin hayatı' ve 'Temel Dini Bilgiler' seçmeli ders olarak okutulmaya başlanmıştır. Bu derslerin her biri haftada iki saattir. Toplam seçmeli ders sayısı da haftada 6 saat olduğuna göre bütün seçmeli dersleri dinî dersler olarak almak mümkündür (Bakınız Tablo 2). Eğitimde Reform Girişimi (ERG) ve TEGV'in yaptığı Türkiye'nin 30 ilinde 1000'e yakın bir örnekleme yaptığı '4+4+4 Araştırması'ndaki bulgular, öğrencilerin % 50.4'nün Kuran-ı Kerim ve % 37.3'ünün Hz. Muhammed'in Hayatı derslerini seçtiğini gösteriyor. Ayrıca bu araştırma kapsamında 10 ilde 63 öğrenci ile

derinlemesine görüşmelerde, beklenebileceği gibi, ailelerin ders seçim sürecinde etkili oldukları ortaya çıktı. Yeni sağlanan Milli Eğitim istatistikleri de 66 seçmeli ders arasından matematik ve yabancı dil derslerinden sonra üçüncü sırada Kuran-ı Kerim dersinin alındığını gösteriyor⁸. Bunun bir nedeni okul, aile ve çevreden gelen sosyal etkidir;. Bir diğer nedeni de bazı okullarda diğer seçmeli dersleri verecek öğretmen eksikliği söz konusuysen din dersleri öğretmenlerinin sayısının fazlalığı nedeniyle, başka seçmeli dersler açılmamaktadır. Böylece bütün okullarda din eğitiminin eskiye göre çok daha belirgin bir rol oynadığı açıktır.

Ortaokul sonrası lise girişindeki önemli bir soruna da burada değinmek gerekir. Lise giriş sınavlarında din bilgisi soruları sorulmaktadır. Bu durumun iki doğal sonucu olabilir. Birincisi bu konularda daha fazla bilgisi olan imam-hatip ortaokulu öğrencilerine haksız olarak avantaj sağlanmaktadır. Diğeri de öğrencileri din içerikli seçmeli dersleri seçmeye teşvik etmesidir. Din derslerindeki başarının liseye geçişte kullanılması, ciddi olarak incelenmesi gereken bir konudur.

İlkokuldan itibaren her yıl tekrarlayan bu derslerde ne gibi bir içerik olabilir? Kaçınılmaz olarak giderek daha ayrıntıya, daha önemsiz, daha az güvenilir belgeye dayanan bir takım ‘bilgi’ler, içeriği oluşturacaktır. Yaklaşım da ister istemez ezbere yönelik olacaktır. Durumun böyle olduğu, aşağıda örneklerle ele alacağımız liseye giriş sınavı sorularından da anlaşılmaktadır.

Oysa ki, daha önce de belirtildiği gibi, din ve ahlâk kavramlarını lâıykıyla kavrayabilmek, ancak soyut düşünce kapasitesiyle mümkündür. Çocuğun zihinsel gelişmesinde soyut düşünce, analitik ve eleştirel, sorgulayıcı yaklaşım 12 yaş ve üstü devrede oluşur. Daha küçük yaşlarda verilen dinî bilgiler ancak somut yasaklar (dogma) şeklinde algılanır. Bu nedendir ki, mantığa dayanan din ve ahlâk anlayışı, daha ileri yaşlarda verilmelidir. Bu derslerin içeriğinin oluşturulmasında ve değerlendirilmesinde sadece ilahiyatçılar değil, sosyal bilimciler ve felsefecilerin de katıldığı bilim kurulları görev yapmalıdır. Bu derslerde dinin psikolojik, sosyolojik ve ahlaki yönlerinin, tarih ve toplumdaki rolünün nasıl işlenebileceği üzerinde durulmalıdır. Din, kültürün bir parçasıdır ve o şekilde ele alınmalıdır.

Liseye giriş sınavı Din Bilgisi Soru Örnekleri

28 Kasım, 2013 tarihli ‘M.E.B. 8. Sınıf Birinci Dönem Ortak Sınavı Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi Dersi’ soruları bize din eğitimiyle ilgili bazı ipuçları sağlıyor. Liseye geçişte anahtar olan bu sınav, din derslerinin nasıl okutulduğunu gösteriyor...

Birkaç soru örneği:

---

⁸ Kaynak: Anadolu Ajansı (15 Nisan, 2014)

9. soru:

“Ertuğrul : Yağmur’un ve karın yağması

Zehra : Güneş ve ayın hareket etmesi

Muhammet : Gece ve gündüzün birbirini takip etmesi

Nesrin : Depremde çürük yapıların yıkılması

Buna göre, Allah’ın herşeyi bir ölçüye göre yaratmasıyla ilgili hangi öğrencinin verdiği örnek yanlıştır?

A)Nesrin

B)Zehra

C)Muhammet

D)Ertuğrul”

Bu soru, fen ve doğa bilimlerinin içeriğiyle çelişmiyor mu? 21. Yüzyılda dinin kozmoloji yönünün vurgulanması kabul edilebilir mi? Dinin ahlâkî yönü vurgulanmalıdır.

16. Soruya bakalım:

“Nasrettin Hoca, ceviz ağacının altında uzanmış dinleniyordu. Bir bal kabaklarına baktı, bir de koca ceviz ağacındaki küçük cevizlere:

- “Ey yüce Rabb’im, şu incecik kabak sapına kocaman bal kabağı, koca ceviz ağacında ise küçücük cevizi yaratmışsın!” diye söylenirken bir ceviz tanesi hocanın kafasına düştü. Gözünde şimşekler çakan hoca şöyle dedi:

— “Tövbe Yüce Rabb’im, bir daha senin işine karışmam. Ya kafama ceviz yerine kabak düşseydi, halim ne olurdu!”

Bu fıkrada vurgulanan ana fikir aşağıdakilerden hangisidir?

A)Allah’ın işine karışılmaz

B)Allah her şeyi bilir ve gözetir

C)Allah’ın her şeyi yapmaya gücü yeter.

D)Allah her şeyi bir ölçüye göre yaratmıştır”.

Buradaki doğru cevap nedir? A da, D de olabilir. A ise, sorgulamayı men’eden bir yaklaşımı sergilemektedir. D ise, buradaki ölçü nedir? Anlaşıyor ki, sınıfta din hocasının yaptığı yorumun ezberlenmesi istenmektedir.

Nihayet 19. Soruya bakalım:

“Hac ibadeti yerine getirilirken, Hacer annemizin, oğlu İsmail için su arayışının sembolik olarak canlandırılmasını ifade eden kavram aşağıdakilerden hangisidir?”

A)Sa’y

B)Tavaf

C)Vakfe

D)İhram

Burada ezbere dayanan kavramlar görölüyor. Ezber, eğitimimizin genel bir sorunu olmakla beraber, din derslerinde sorgulanamadan ezberlenen kurallar ve emirler söz konusu oluyor, ya da çağdaş ve bilimsel dünya görüşüyle uyuşmayan bilgiler var. Sadece bu sorular dahi din kültürü ve ahlâk bilgisi derslerinin yaklaşımını bize gösteriyor.

21. Yüzyıl, bilgi çağının da ötesinde, bilgiye ulaşmayı bilen, bilgiyi eleştirel düşünceyle deneyip işleyebilen, bilimsel yöntem ve mantığı kavramış insanların çağı olacaktır. Gençlerin eğitimini bu yönde geliştirebilmek için büyük çaba gösteren toplumlar, küresel yarışta öne geçiyorlar. Türkiye’nin bu yarışta söz sahibi olabilmesi için gençlerinin potansiyelini çağdaş bilimsel eğitimle geliştirmesi şarttır.

Tablo 1. İmam Hatip Okulları (Milli Eğitim Bakanlığı İstatistikleriyle)

Orta Kısım	Öğrenci Sayıları ve Okul Sayıları	Hükümet
1972-1973	Bir yılda öğrenci sayısında 2003'ten 10.057'ye artış	22.05.1972-15.04.1973 Ferit Melen Hükümeti (Milli Güven Partisi, CHP, AP Koalisyonu) <i>Sonuç:</i> Melen Hükümeti Döneminde Öğrenci Sayısı 1972'den 1973'e 5 kat artmıştır.
1974-1975	Bir yılda okul sayısında 58'den 101'e artış	1) Ecevit Hükümeti (CHP ve MSP Koalisyonu) 2) Sadi Irmak Hükümeti (Çoğunluk dışarıdan & Cumhuriyetçi Güven Partisi)
1976-1978	İki yılda kız öğrenci sayılarında; 852'den 11.000'e artış	1) Ecevit Hükümeti (CHP ve MSP Koalisyonu) 2) Sadi Irmak Hükümeti (Çoğunluk dışarıdan & CGP) 3) V. Demirel Hükümeti (MHP & MSP & DP) 4) III. Ecevit Hükümeti (CGP & DP & Bağımsızlar)
1992-1993	Okul sayısı: 416 Bir yılda öğrenci sayısında 28.265'ten 42.929'a artış	21.11.1991-25.06.1993 VII. Demirel Hükümeti (DYP ve SHP Koalisyonu) Cumhurbaşkanı: Turgut Özal <i>Sonuç:</i> Yaklaşık 2 kat artış
1996-1997 1997: Ortaokulların Kapatılması	Okul sayısı: 594* ¹ Öğrenci sayısı: 318.799* ¹	1) Çiller Hükümeti 2) Yılmaz Hükümeti (ANAP ve DSP Koalisyonu) 3) Erbakan Hükümeti (RP ve DYP Koalisyonu)
2012-2013 2012: Ortaokulların tekrar açılması	Okul sayısı: 1099 Toplam öğrenci sayısı: 94.467 48.348 erkek öğrenci, 46.119 kız öğrenci	AKP Hükümeti
2013-2014	Öğrenci sayısı: 240.000* ²	AKP Hükümeti

Tablo 1. İmam Hatip Okulları (Milli Eğitim Bakanlığı İstatistikleriyle)

Lise Kısmı	Öğrenci Sayıları ve Okul Sayıları	Hükümet
1977-1978	Bir yılda öğrenci sayısında 66.632'den 134.517'e artış	1) II. Ecevit Hükümeti 2) V. Demirel Hükümeti (AP & MSP & MHP Koalisyonu)
1992-1993	Okul sayısında 73'ten 103'e artış	VII. Demirel Hükümeti
2002-2003	Okul sayısı: 391 okul	
2002-2003	Öğrenci sayısı: 71.100 Okul sayısı: 536	AKP Hükümetinin başlangıç yılı
2006-2007	Okul Sayısı: 455 Toplam öğrenci sayısı: 120.668 58.500 erkek öğrenci, 62.168 kız öğrenci	AKP Hükümeti Sonuç: %71 artış
2010-2011	Okul sayısı: 493 Toplam öğrenci sayısı: 235.639 112.608 erkek öğrenci, 123.031 kız öğrenci	AKP Hükümeti
2011-2012	Okul sayısı: 537 Toplam öğrenci sayısı: 268.245 126.429 erkek öğrenci, 141.816 kız öğrenci	AKP Hükümeti
2012-2013	Okul sayısı: 708 Toplam öğrenci sayısı: 380.771 180.240 erkek öğrenci, 200.531 kız öğrenci	AKP Hükümeti
2012: İmam Hatip Okullarının yeniden açılması	2012'de İmam Hatip Ortaokulların yeniden açılması ile okul sayısında yaklaşık 2 kat artış	
2013-2014	Okul sayısı: 853* ² Öğrenci sayısı: 474.135* ²	AKP Hükümeti

*¹: Hürriyet Gazetesi, Eğitim Eki, 30 Nisan 2012 tarihli "İmam Hatip ortaokulları 15 yıl aradan sonra öğrencilerini bekliyor" isimli yazı. Link: <http://egitim.hurriyet.com.tr/haberler/30.04.2012/imam-hatip-ortaokullari-15-yil-aradan-sonra-ogrenci.aspx>,

*²: Sabah Gazetesi, Eğitim Eki, 13 Ocak 2014 tarihli "İmam Hatip okullarına büyük talep" isimli yazı. Link: <http://www.sabah.com.tr/Egitim/2014/01/13/imam-hatip-okullarina-buyuk-talep>

Tablo 2: İlkokul ve ortaokullarda zorunlu ve seçmeli din dersleri

	Haftalık Toplam Ders Saati	Haftalık Toplam Seçmeli Ders Saati	Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi (zorunlu)	HZ. Muhammed'in Hayatı	Temel Dini Bilgiler	Kuran-ı Kerim	Arapça
İlkokul	1	·	·	·	·	·	·
	2	·	·	·	·	·	·
	3	·	·	·	·	·	·
	4	·	·	2	·	·	·
Ortaokul	5	6	2	2 (Seçmeli)	2 (Seçmeli)	2 (Seçmeli)	·
	6	6	2	2 (Seçmeli)	2 (Seçmeli)	2 (Seçmeli)	·
	7	6	2	2 (Seçmeli)	2 (Seçmeli)	2 (Seçmeli)	·
	8	6	2	2 (Seçmeli)	2 (Seçmeli)	2 (Seçmeli)	·
İmam Hatip Ortaokulu	5	2	1	2 (Zorunlu)	1 (Zorunlu)	2 (Zorunlu)	2
	6	2	1	2 (Zorunlu)	1 (Zorunlu)	2 (Zorunlu)	2
	7	2	1	2 (Zorunlu)	1 (Zorunlu)	2 (Zorunlu)	2
	8	2	1	2 (Zorunlu)	1 (Zorunlu)	2 (Zorunlu)	2